

Î N C H E I E R E

30 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Margarint Tatiana, prin intermediul avocatului Lefter Stela,

în cauza civilă la cererea înaintată de Margarint Tatiana împotriva lui Popovici Vladimir, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei raionul Rezina cu privire la decăderea din drepturile părintești,

împotriva deciziei din 12 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea de apel depusă de reprezentantul lui Popovici Vladimir, avocatul Coadă Victor, fiind casată integral hotărârea din 08 octombrie 2019 a Judecătoria Orhei, sediul Rezina, și pronunțată o nouă hotărâre de respingere integrală a acțiunii,

c o n s t a ț ă:

La 09 septembrie 2019, avocatul Lefter Stela, în interesele reclamantei Margarint Tatiana, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Popovici Vladimir cu privire la decăderea din drepturile părintești.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, părțile au fost în relații de căsătorie legală în perioada anilor 2008-2013 și din această căsătorie provine fiul XXXXXXXX, născut la XXXXXXXX. Căsătoria lor a fost desfăcută, copilul rămânând cu reclamanta, însă fără a fi determinat, oficial, prin hotărâre de judecată domiciliul copilului.

Potrivit reclamantei, familia lor s-a destrămat pe motiv de abuzuri, agresări și violențe fizice din partea pârâtului în prezența copilului, cauzându-i și acestuia suferințe psihice. Susține că, în situația în care pârâtul Popovici Vladimir era absolut iresponsabil față de obligațiunile sale părintești, inclusiv și cea de întreținere, reclamanta Margarint Tatiana s-a adresat cu cerere de chemare în judecată privind încasarea forțată a pensiei pentru întreținerea copilului.

Astfel, prin hotărârea Judecătoria Rezina din 29 august 2013, s-a dispus încasarea de la pârât a pensiei pentru întreținerea copilului minor în mărime de 600 lei, lunar.

Reclamanta a menționat că, la prima adresare a reclamantei față de pârât de a-i da declarație la perfectarea pașaportului pe numele copilului - pârâtul i-a refuzat, atunci reclamanta a fost nevoită să se adreseze în judecată cu o nouă cerere privind determinarea oficială a domiciliului copilului cu ea.

Respectiv, prin hotărârea Judecătoriai Rezina din 29 mai 2014, s-a admis cererea privind stabilirea domiciliului copilului minor cu mama.

Suplimentar, reclamanta a invocat că din anul 2014, Margarint Tatiana, formându-și o familie nouă cu un cet. al României, s-a stabilit cu domiciliul în România, or. Galați, copilul fiind școlarizat în localitatea respectivă. Totodată, Popovici Vladimir, pe parcursul anilor, nu a contribuit financiar la întreținerea fiului său, nu a exprimat niciun interes față de soarta lui, nu a dorit să mențină relații cu el, dimpotrivă, fiul încercând să-și contacteze tatăl prin rețelele de socializare, a fost ignorat.

Margarint Tatiana a solicitat de la pârât acordul privind perfectarea cetățeniei române a fiului, iar ultimul a refuzat categoric.

În asemenea circumstanțe, în lipsa cetățeniei României, copilul minor XXXXXXXX nu beneficiază de indemnizațiile sociale, precum și de alte oportunități pe care le oferă statul român copiilor cetățeni ai României.

Reieșind din cele expuse, reclamanta a solicitat decăderea pârâtului Popovici Vladimir din drepturile părintești față de fiul XXXXXXXX.

Prin hotărârea din 08 octombrie 2019 a Judecătoriai Orhei, sediul Rezina, s-a admis cererea avocatului Lefter Stela, în interesele reclamantei Margarint Tatiana, împotriva lui Popovici Vladimir, cu privire la decăderea din drepturile părintești. S-a declarat Popovici Vladimir decăzut din drepturile părintești în privința copilului minor XXXXXXXX, a.n. XXXXXXXX.

La 15 octombrie 2019, avocatul Coadă Victor, în interesele apelantului Popovici Vladimir, a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii Judecătoriai Orhei, sediul Rezina din 08 octombrie 2019, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea integral ca neîntemeiată și ilegală.

Prin decizia din 12 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de reprezentantul lui Popovici Vladimir, avocatul Coadă Victor, fiind casată integral hotărârea din 08 octombrie 2019 a Judecătoriai Orhei, sediul Rezina, și pronunțată o nouă hotărâre de respingere integrală a acțiunii.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, drept temei pentru decăderea tatălui din drepturile părintești reclamanta a invocat eschivarea de la plata pensiei de întreținere a copilului și de la obligația de a participa la educația copilului, precum și refuzul tatălui de a-și da acordul la perfectarea actelor copilului. Astfel, instanța de apel a conchis că aceste temeiuri nu sunt suficiente pentru a admite acțiunea, unele dintre ele nefiind probate de către reclamantă.

La 25 februarie 2021, Margarint Tatiana, prin intermediul avocatului Lefter Stela, a contestat cu recurs decizia din 12 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Margarint Tatiana, prin intermediul avocatului Lefter Stela, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 12 noiembrie 2020 și expediată participanților la proces la 18 decembrie 2020 (f.d. 101), însă la materialele cauzei nu se regăsesc înscrisuri care să probeze momentul recepționării acesteia de către recurentă. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat de Margarint Tatiana, prin intermediul avocatului Lefter Stela, a fost înregistrat la 25 februarie 2021, fiind expediat prin poștă la 23 februarie 2021 (f.d. 118), în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere

faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Margarint Tatiana, prin intermediul avocatului Lefter Stela.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Margarint Tatiana, prin intermediul avocatului Lefter Stela.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru